

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 februarie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.286 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	2–3
Decizia nr. 7 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal, art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni	4–6
Decizia nr. 9 din 8 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	6–7
Decizia nr. 33 din 13 ianuarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5), art. 87 alin. (1) lit. b) și art. 106 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
53. — Hotărâre pentru aprobarea Planului național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.286**

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Tudorița Dinu în Dosarul nr. 3.967/301/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea de amânare a judecării pentru lipsă de apărare, formulată de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare a judecării.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei formulată de autorul excepției.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.967/301/2007, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, excepție ridicată de Tudorița Dinu într-un proces de evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 22 din Legea fundamentală, întrucât creează

obligația pentru proprietarii caselor care au fost retrocedate să încheie contracte de închiriere în condițiile impuse de aceștia.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază excepția ca neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Invocă, în acest sens, jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), al art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 12: „*În cazul părăsirii definitive a domiciliului de către titularul contractului de închiriere sau al decesului acestuia, închirierea continuă, contractul de închiriere transferându-se, la cerere, după caz:*

a) *în beneficiul soțului sau al soției, dacă este menționat în contract și dacă a locuit efectiv împreună cu titularul;*

b) *în beneficiul descendenților sau al ascendenților, dacă aceștia erau menționați în contract și dacă au locuit efectiv împreună cu titularul. În cazul minorilor și al incapacabililor, care nu au reprezentant legal, autoritatea tutelară este obligată să*

asigure asistența pentru încheierea, modificarea sau încetarea contractului de închiriere, după caz;

c) în beneficiul altor persoane, dacă acestea erau menționate în contract și dacă au locuit efectiv împreună cu titularul cel puțin un an.”.

— Art. 14: „(1) La expirarea termenului de închiriere stabilit conform prezentei ordonanțe de urgență chiriașul are dreptul la reînnoirea contractului, pentru aceeași perioadă, dacă părțile nu modifică prin acord expres durata închirierii.

(2) Proprietarul poate refuza reînnoirea contractului de închiriere numai pentru următoarele motive:

a) locuința este necesară pentru a satisface nevoile sale de locuit, ale soțului, părinților ori copiilor oricărui dintre aceștia, numai dacă sunt cetățeni români cu domiciliul în România;

b) locuința urmează să fie vândută în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

c) chiriașul nu a achitat chiria cel puțin 3 luni consecutive în executarea contractului de închiriere;

d) în cazurile prevăzute la art. 13 lit. f)—i).

(3) Proprietarul este obligat să îi notifice chiriașului refuzul de a reînnoi contractul de închiriere cu cel puțin un an înainte de expirarea acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b). În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. d) notificarea se face cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea contractului.

(4) Sunt permise mai multe reînnoiri succesive.

(5) Chiriașul este obligat să părăsească locuința în termen de 60 de zile de la expirarea termenului contractual, dacă locațiunea nu s-a reînnoit. Chiriașul este obligat să plătească întreaga chirie, precum și toate cheltuielile pentru servicii și întreținere aferente perioadei în care a ocupat efectiv locuința.”

Textul constituțional considerat ca fiind încălcat este cel al art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Tudorița Dinu în Dosarul nr. 3.967/301/2007 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, în ansamblu, precum și unele dintre articolele ei, printre care și textele de lege criticate în cauza de față, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 21 februarie 2005, Decizia nr. 512 din 6 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.085 din 2 decembrie 2005, și Decizia nr. 256 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, Curtea a statuat că măsurile de protecție a chiriașilor, instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, își au temeiul constituțional în art. 47 alin. (1) și în cele ale art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, finalitatea acestei ordonanțe fiind aceea de a reglementa raporturile dintre chiriași și proprietari, de a oferi soluții juridice situațiilor litigioase ivite în procesul aplicării Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, prin utilizarea unor mijloace juridice, asigurându-se totodată posibilitatea pentru proprietar de valorificare a atributelor dreptului său de proprietate și, în același timp, protecția chiriașilor împotriva unor eventuale abuzuri.

De asemenea, Curtea a mai reținut că protecția temporară a chiriașilor, inclusiv în condițiile retrocedării imobilelor către foștii proprietari se realizează prin diverse modalități juridice, cum sunt: prelungirea contractelor de închiriere pentru o perioadă de 5 sau 3 ani, după caz, asigurarea stabilității, în viitor, a drepturilor lor locative prin acordarea dreptului chiriașului la reînnoirea contractului de închiriere și crearea unor garanții împotriva unei evacuări abuzive, precum și a unui drept de preempțiune în cazul în care proprietarul intenționează să vândă locuința.

Considerentele reținute de Curte în deciziile mai sus menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței acesteia.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 7

din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal, art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilyna Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal, art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Gheorghe Smeu în Dosarul nr. 204/86/2005 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal și ale art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală, respectiv ca fiind neîntemeiată cu privire la art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 204/86/2005, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal, art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Smeu cu ocazia soluționării apelurilor formulate împotriva unei sentințe pronunțate de Tribunalul Suceava — Secția penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 88 din Codul penal privind computarea reținerii și a arestării preventive încalcă principiul egalității în drepturi, întrucât există posibilitatea ca, în cazul concursului de infracțiuni, condamnatul să nu beneficieze de computare din cauza prelungirii duratei procesului. Consideră că art. 89 din Codul penal privind computarea privațiunii de libertate executate în afara țării aduce atingere egalității în drepturi în măsura în care nu se interpretează în sensul de a computa orice privațiune de libertate executată în afara țării. Totodată, arată că art. 82 alin. 3 din Codul penal, potrivit căruia termenul de încercare se socotește de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea condiționată a executării pedepsei a rămas definitivă, încalcă dreptul la un proces echitabil, propunând ca termenul de încercare să înceapă să curgă din momentul în care se poate considera ca executată pedeapsa, de exemplu prin computarea perioadei de privare de

libertate executată în afara țării. Susține că art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală împiedică accesul la justiție, întrucât în apel nu se poate formula o cerere de constatare a reabilitării de drept. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 încalcă egalitatea în drepturi, deoarece prin grațierea unor pedepse și menținerea pedepselor pentru alte infracțiuni se creează o discriminare între persoanele condamnate la pedepse comparabile ca durată.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal, art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 nu încalcă textele din Legea fundamentală invocate de autorul excepției, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 104/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal, art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală și ale art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, având următorul cuprins:

— Art. 82 alin. 3 din Codul penal: „*Termenul de încercare se socotește de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea condiționată a executării pedepsei a rămas definitivă.*”;

— Art. 88 din Codul penal: „*Timpul reținerii și al arestării preventive se scade din durata pedepsei închisorii pronunțate. Scăderea se face și atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost scos de sub urmărire, s-a încetat urmărirea penală sau a fost achitat ori s-a încetat procesul penal pentru fapta care a determinat reținerea sau arestarea preventivă.*”

Scăderea reținerii și a arestării preventive se face și în caz de condamnare la amendă, prin înlăturarea în totul sau în parte a executării amenzii.”;

— Art. 89 din Codul penal: „În cazul infracțiunilor săvârșite în condițiile art. 4, 5 sau 6, partea din pedeapsă, precum și reținerea și arestarea preventivă executate în afara teritoriului țării se scad din durata pedepsei aplicate pentru aceeași infracțiune de instanțele române.”;

— Art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală: „Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.”;

— Art. 4 alin. (2) din Legea nr. 543/2002: „Nu beneficiază de prevederile art. 1—3 cei cărora li s-au aplicat pedepse sau măsuri educative pentru următoarele infracțiuni:

A. Infracțiuni reglementate de Codul penal:

1. infracțiunile contra siguranței statului, prevăzute în art. 155—173;

2. infracțiunile de omor, prevăzute în art. 174—176;

3. vătămarea corporală gravă, prevăzută în art. 182;

4. lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte, prevăzute în art. 183;

5. lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută în art. 189;

6. violarea de domiciliu, prevăzută în art. 192 alin. 2;

7. șantajul, prevăzut în art. 194;

8. violul, prevăzut în art. 197;

9. actul sexual cu un minor, prevăzut în art. 198 alin. 2—4;

10. perversiunea sexuală, prevăzută în art. 201 alin. 2—5;

11. incestul, prevăzut în art. 203;

12. furtul de autovehicule, precum și furtul calificat, prevăzute în art. 209 alin. 1 lit. a), b), d) și g), alin. 2 și 3 în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, în art. 209 alin. 1—4 în redactarea anterioară Legii nr. 456/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și în art. 209 alin. 2—4, în redactarea în vigoare;

13. tâlhăria, prevăzută în art. 211;

14. pirateria, prevăzută în art. 212;

15. înșelăciunea, prevăzută în art. 215 alin. 2—5;

16. delapidarea, prevăzută în art. 215¹ alin. 2;

17. ultrajul, prevăzut în art. 239 alin. 2 și 3;

18. abuzul în serviciu în formă calificată, prevăzut în art. 248¹;

19. luarea de mită, prevăzută în art. 254;

20. darea de mită, prevăzută în art. 255;

21. primirea de foloase necuvenite, prevăzută în art. 256;

22. traficul de influență, prevăzut în art. 257;

23. tortura, prevăzută în art. 267¹;

24. represiunea nedreaptă, prevăzută în art. 268;

25. evadarea, prevăzută în art. 269;

26. înlesnirea evadării, prevăzută în art. 270;

27. neîndeplinirea cu știință a îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, prevăzută în art. 274 alin. 2;

28. părăsirea postului și prezența la serviciu în stare de ebrietate, prevăzute în art. 275 alin. 3;

29. distrugerea și semnalizarea falsă, prevăzute în art. 276;

30. nerespectarea regimului armelor și munițiilor, prevăzută în art. 279;

31. nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive, prevăzută în art. 279¹;

32. falsificarea de monede sau de alte valori, prevăzută în art. 282;

33. falsificarea de valori străine, prevăzută în art. 284;

34. deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori, prevăzută în art. 285;

35. falsul material în înscrisuri oficiale, prevăzut în art. 288;

36. falsul intelectual, prevăzut în art. 289;

37. falsul în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzut în art. 290;

38. uzul de fals, prevăzut în art. 291;

39. deturnarea de fonduri, prevăzută în art. 302¹ alin. 2;

40. nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și reziduuri, prevăzută în art. 302² alin. 2;

41. contaminarea venerică și transmiterea sindromului imunodeficient dobândit, prevăzute în art. 309;

42. traficul de stupefiante, prevăzut în art. 312;

43. falsificarea de alimente sau alte produse, prevăzută în art. 313;

44. punerea în primejdie a unei persoane în neputință de a se îngriji, prevăzută în art. 314;

45. retele tratamente aplicate minorului, prevăzute în art. 306;

46. încăierarea, prevăzută în art. 322 alin. 3 teza II;

47. asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni, prevăzută în art. 323;

48. proxenetismul, prevăzut în art. 329;

49. dezertarea, prevăzută în art. 332;

50. zborul neautorizat, prevăzut în art. 340 alin. 2.

B. Infracțiuni reglementate de legi speciale:

1. infracțiunile prevăzute în art. 19—21 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României;

2. infracțiunile prevăzute în art. 109, 110 și 115 din Decretul nr. 443/1972 privind navigația civilă;

3. infracțiunile prevăzute în art. 175—181 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României;

4. infracțiunile prevăzute în art. 276 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată;

5. infracțiunile prevăzute în art. 85 din Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată;

6. infracțiunile prevăzute în art. 7—18 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție;

7. infracțiunile prevăzute în art. 10—16 din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale;

8. infracțiunile prevăzute în art. 23 și 24 din Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor;

9. infracțiunile prevăzute în art. 2—14 din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri.”;

— Art. 7 din Legea nr. 543/2002: „Persoanele grațiate care, în curs de 3 ani, săvârșesc cu intenție o infracțiune vor executa, pe lângă pedeapsa stabilită pentru acea infracțiune, și pedeapsa sau restul de pedeapsă rămas neexecutat ca urmare a aplicării prezentei legi”.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Susținerile autorului excepției vizează, pe de o parte, modul de aplicare a dispozițiilor art. 88 și art. 89 din Codul penal în raport cu situația concretă în care se află acesta, iar pe de altă parte, completarea prevederilor art. 82 alin. 3 din Codul penal și ale art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală. Or, aceste aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt, după caz, de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a legiuitorului.

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002, grațierea unor pedepse reprezintă un act de clemență, exercitat de Parlament în temeiul prerogativelor sale constituționale și conform politicii penale a statului. Fixarea criteriilor de determinare a pedepselor care se grațiază, a infracțiunilor pentru săvârșirea cărora nu se aplică iertarea de pedeapsă, precum și stabilirea consecințelor comiterii unor noi fapte antisociale de către persoanele care au

beneficiat de actul de clemență intră în competența exclusivă a legiuitorului. Exceptarea de la acordarea grațierii în funcție de natura infracțiunii săvârșite nu reprezintă un tratament juridic inegal pentru categorii de persoane aflate în situații identice. Condamnații

care au săvârșit infracțiuni diferite ca natură se află, evident, în situații diferite, ceea ce permite și instituirea unui tratament juridic diferențiat, conform opțiunii libere a legiuitorului, fără a se putea reține instituirea unor privilegii sau a unor discriminări.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. 3, art. 88 și art. 89 din Codul penal și ale art. 371 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Smeu în Dosarul nr. 204/86/2005 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9 din 8 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ion Țuțuianu în Dosarul nr. 10/751/2008 al Tribunalului Militar Timișoara.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Tribunalului Militar Timișoara.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală, respectiv ca fiind neîntemeiată cu privire la art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10/751/2008, **Tribunalul Militar Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de Ion Țuțuianu cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, nemulțumit fiind de faptul că respectivele texte de lege nu prevăd posibilitatea reparării pe calea revizuirii a pagubei materiale și a daunei morale cauzate inculpatului ca urmare a condamnării pe nedrept, în condițiile în care hotărârea penală de condamnare a fost casată și inculpatul achitat. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 contravin art. 146 lit. d) din Legea fundamentală, deoarece Curtea Constituțională este singura autoritate în măsură să hotărască asupra admisibilității unei excepții de neconstituționalitate.

Tribunalul Militar Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând, în acest sens, deciziile nr. 250/2004, 324/2006, 638/2008, 688/2008, 744/2008 și 840/2008 ale Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, având următorul cuprins:

— Art. 394 din Codul de procedură penală: „*Revizuirea poate fi cerută când:*

a) *s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei;*

b) *un martor, un expert sau un interpret a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere;*

c) *un înscris care a servit ca temelie al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals;*

d) *un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de cercetare penală a comis o infracțiune în legătură cu cauza a cărei revizuire se cere;*

e) *când două sau mai multe hotărâri judecătorești definitive nu se pot concilia.*

Cazul de la lit. a) constituie motiv de revizuire, dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, de încetare a procesului penal ori de condamnare.

Cazurile de la lit. b), c) și d) constituie motive de revizuire, dacă au dus la darea unei hotărâri nelegale sau netemeinice.

În cazul prevăzut de lit. e), toate hotărârile care nu se pot concilia sunt supuse revizuirii.”;

— Art. 408 din Codul de procedură penală: „*Regulile cuprinse în prezenta secțiune se aplică în mod corespunzător și în ce privește revizuirea hotărârii penale cu privire la latura civilă.”;*

— Art. 29 alin.(6) din Legea nr. 47/1992: „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile”.*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 146 lit. d) referitoare la atribuțiile Curții Constituționale, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autorul excepției solicită, în realitate, completarea dispozițiilor art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală în sensul prevederii posibilității reparării pe calea revizuirii a pagubei materiale și a daunei morale cauzate inculpatului ca urmare a condamnării pe nedrept, în condițiile în care hotărârea penală de condamnare a fost casată și inculpatul achitat. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 referitoare la calea de atac împotriva încheierii de respingere a cererii de sesizare, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire, fără ca instanța să fi respins vreo cerere de sesizare a Curții Constituționale. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 nu are legătură cu soluționarea cauzei, în accepțiunea art. 29 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 și art. 408 din Codul de procedură penală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Ion Țuțuianu în Dosarul nr. 10/751/2008 al Tribunalului Militar Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 33

din 13 ianuarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5), art. 87 alin. (1) lit. b) și art. 106 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 80 alin. (5) coroborat cu art. 86 alin. (1) lit. b) și art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Cataltepe Cengiz în Dosarul nr. 2.547/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.547/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 80 alin. (5) coroborat cu art. 86 alin. (1) lit. b) și art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cataltepe Cengiz într-o cauză având ca obiect anularea deciziei prin care Oficiul Român pentru Imigrări a dispus îndepărtarea sub escortă a acestuia de pe teritoriul României.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile „art. 80 alin. (5) coroborat cu art. 86 alin. (1) lit. b) și art. 102 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul

străinilor în România”, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 56/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007. Conținutul acestor texte de lege avute în vedere de autorul excepției este următorul:

— Art. 80 alin. (5): „(5) *Străinilor care au trecut ilegal frontiera de stat, precum și celor cu ședere ilegală a căror identitate nu a putut fi stabilită li se emite decizie de returnare sub escortă, care va fi însoțită de luarea în custodie publică, în condițiile prevăzute la art. 93.*”;

— Art. 86 alin. (1) lit. b): „(1) *Îndepărtarea sub escortă se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări, pentru următoarele categorii de străini: (...)*

b) care au trecut ilegal frontiera de stat.”;

— Art. 102 alin. (4): „(4) *Împotriva străinilor care au trecut ilegal ori au încercat să treacă fraudulos frontiera de stat, durata interdicției va fi de 5 ani.*”

În motivarea excepției se susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „pretinsa încălcare a legii nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu”. Mai arată că textele de lege ce formează obiect al excepției „nu îndeplinesc criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului, în sensul de a fi «suficient de accesibile și precise încât să înlăture orice risc de arbitrar, astfel încât cetățeanul să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile într-o anumită situație» (Cauza *Silver contra Regatului Unit*, 1983)”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 20 care se referă la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor, precum și la prioritatea reglementărilor internaționale în domeniul drepturilor fundamentale ale omului în raport cu legile interne și art. 22 alin. (2) potrivit căruia nimeni nu poate fi supus torturii și niciunui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant. Se invocă, de asemenea, și prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării, precum și art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, potrivit căruia exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nicio discriminare bazată, în special, pe sex, pe

rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că susținerile reclamantului nu vizează în esență neconstituționalitatea textelor de lege criticate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, mai întâi, în ceea ce privește obiectul acesteia, că, în temeiul art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin

reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, iar după renumerotare textele criticate se regăsesc la art. 82 alin. (5), art. 87 alin. (1) lit. b) și art. 106 alin. (4), conținutul acestora fiind identic cu al textelor în numerotarea anterioară. Așadar, Curtea urmează să ia în considerare aceste din urmă prevederi ca obiect al excepției.

În continuare, Curtea constată că textele de lege criticate reprezintă norme procedurale care nu contravin niciuneia dintre dispozițiile constituționale ori convenționale invocate de autorul excepției și care sunt redactate într-o manieră deosebit de clară și precisă, astfel încât orice persoană își poate adapta conduita în funcție de dispozițiile acestora.

Curtea observă că în argumentarea excepției autorul acesteia dezvoltă o serie de aspecte legate de situația de fapt, detaliind împrejurările concrete ale cazului său. Cu privire la aceste susțineri, Curtea reține că problemele legate de aplicarea legii și de interpretarea prevederilor legale la spețe individualizate nu sunt de competența instanței de contencios constituțional, ci a instanțelor de judecată investite cu soluționarea litigiilor în cadrul cărora se ridică excepțiile de neconstituționalitate.

În plus, Curtea Constituțională nu se poate substitui instanței de judecată pentru a stabili dacă acțiunile unei persoane determinate — în cazul de față trecerea, în anumite împrejurări, a frontierei României de către autorul prezentei excepții — au constituit sau nu o încălcare a prevederilor imperative ale legii care „nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu”. În caz contrar, Curtea ar nesocoti principiul independenței judecătorilor, statuat în art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (5), art. 87 alin. (1) lit. b) și art. 106 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Cataltepe Cengiz în Dosarul nr. 2.547/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 ianuarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Planului național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Planul național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Mediului transmite Comisiei Europene textele principalelor reglementări de drept intern pe care le emite sau pe care le adoptă Guvernul în domeniul reglementat de prezenta hotărâre.

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2006/118/CE privind protecția apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 372 din 27 decembrie 2006.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului,

Nicolae Nemirschi

p. Ministrul economiei,

Tudor Șerban,

secretar de stat

Ministrul agriculturii,

pădurilor și dezvoltării rurale,

Ilie Sârbu

Departamentul pentru Afaceri Europene,

Vasile Pușcaș,

secretar de stat

București, 29 ianuarie 2009.

Nr. 53.

ANEXĂ

PLANUL NAȚIONAL

de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării

Art. 1. — (1) Prezentul plan are ca scop stabilirea măsurilor specifice necesare pentru prevenirea și controlul poluării apelor subterane, în vederea atingerii obiectivelor de protecție a apelor prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. e)–g) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare. Aceste măsuri includ în special:

a) criteriile pentru evaluarea stării chimice bune a apelor subterane;

b) criteriile pentru identificarea și inversarea tendințelor crescătoare semnificative și durabile, precum și pentru definirea nivelurilor de pornire pentru inversarea tendințelor.

(2) Prezentul plan detaliază dispozițiile referitoare la prevenirea sau limitarea evacuărilor de poluanți în apele subterane prevăzute în Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, cu scopul de a preveni deteriorarea stării tuturor corpurilor de apă subterane.

(3) Autoritatea publică centrală în domeniul apelor este desemnată autoritatea responsabilă pentru promovarea și coordonarea prezentului plan, iar Administrația Națională „Apele Române” este desemnată autoritatea pentru implementarea acestuia.

(4) Autoritatea de implementare pune în aplicare prevederile prezentului plan în cadrul activităților sale de autorizare și control al folosințelor de apă, precum și de monitorizare a resurselor de apă, realizează raportările periodice pe baza rezultatelor programului de monitorizare a apelor subterane și elaborează propuneri în vederea eliminării și reducerii poluării apelor subterane, pe care le înaintează spre aprobare autorității responsabile.

Art. 2. — Pentru aplicarea prezentului plan, expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *standard de calitate a apelor subterane* — un standard de calitate a mediului exprimat drept concentrația unui anumit poluant, grup de poluanți sau a unui indicator al poluării în apa subterană, care nu trebuie depășit, pentru a proteja sănătatea oamenilor și mediul;

b) *valoare de prag* — un standard de calitate a apelor subterane stabilit potrivit dispozițiilor art. 3;

c) *tendință crescătoare semnificativă și durabilă* — orice creștere semnificativă, din punct de vedere statistic și al mediului, a concentrației unui poluant, grup de poluanți sau a unui indicator al poluării în apele subterane, pentru care se consideră necesară o inversare a tendinței potrivit dispozițiilor art. 5;

d) *evacuare de poluanți în apele subterane* — introducerea directă sau indirectă de poluanți în apele subterane ca urmare a activității umane;

e) *nivelul fondului geochimic natural* — concentrația unei substanțe sau valoarea unui indicator într-un corp de ape subterane care corespunde absenței deteriorărilor antropice sau numai unor modificări minore față de condițiile naturale neperturbate;

f) *nivel de bază* — valoarea medie măsurată cel puțin în cursul anilor de referință 2007 și 2008, pe baza programelor de monitorizare puse în aplicare în temeiul art. 35 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sau, în cazul substanțelor identificate după acești ani de referință, în cursul primei perioade reprezentative pentru care sunt disponibile date de monitorizare.

Art. 3. — (1) Pentru evaluarea stării chimice a unui corp sau a unui grup de corpuri de apă subterană, potrivit dispozițiilor pct. 2.3 din anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează următoarele criterii:

a) standardele de calitate a apelor subterane, prevăzute în anexa nr. 1;

b) valorile de prag stabilite pentru poluanții, grupurile de poluanți și indicatorii ai poluării care au fost identificați ca având o contribuție la caracterizarea corpurilor sau a grupurilor de corpuri de apă subterană ca fiind la risc; stabilirea valorilor de prag se face în conformitate cu procedura prevăzută în anexa nr. 2 partea A, luându-se în considerare cel puțin poluanții din lista prevăzută în partea B a anexei nr. 2.

(2) Valorile de prag pentru determinarea stării chimice bune a apelor subterane au în vedere protecția corpului de ape subterane în conformitate cu partea A pct. 1—3 din anexa nr. 2, referindu-se, în special, la impactul apelor subterane asupra apelor de suprafață asociate și asupra ecosistemelor terestre și a zonelor umede direct dependente, precum și la interacțiunea lor cu acestea, ținând seama, printre altele, de cunoștințele în materie de toxicologie umană și de ecotoxicologie.

(3) În funcție de gradul de omogenitate al fondului geochimic natural al apelor subterane, valorile de prag se stabilesc la nivel național, respectiv la nivelul părții din districtul hidrografic internațional al fluviului Dunărea aflate pe teritoriul României, sau la nivel de district hidrografic, la nivelul unui corp sau al unui grup de corpuri de ape subterane.

(4) În cazul corpurilor de ape subterane deținute în comun de România și unul sau două state membre ale Uniunii Europene și al corpurilor de ape subterane în care apa subterană traversează granița cu un stat membru al Uniunii Europene, stabilirea valorilor de prag face obiectul coordonării cu statele membre în cauză, potrivit dispozițiilor Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul corpurilor de ape subterane deținute în comun de România și un alt stat care nu este membru al Uniunii Europene, statul român, prin autoritatea responsabilă, întreprinde demersurile necesare în vederea stabilirii valorilor

de prag în coordonare cu statul în cauză, potrivit dispozițiilor Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În scopul elaborării schemelor directe de management și amenajare a apelor pe bazine hidrografice, autoritatea de implementare stabilește propunerile pentru valorile de prag, în conformitate cu alin. (1) lit. b), și le transmite autorității responsabile în vederea aprobării prin ordin al conducătorului acesteia.

(7) Toate valorile de prag aprobate de autoritatea responsabilă se publică în schemele directe de management și amenajare a apelor, care urmează să fie prezentate potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv un rezumat al informațiilor prevăzute în partea C a anexei nr. 2.

(8) Lista valorilor de prag se modifică atunci când noi informații despre poluanți, grupuri de poluanți sau indicatorii ai poluării arată faptul că ar trebui să se stabilească o valoare de prag pentru o nouă substanță, că ar trebui să se modifice o valoare de prag existentă sau că o valoare de prag eliminată anterior de pe listă ar trebui reintrodusă, pentru a proteja sănătatea oamenilor și mediul.

(9) Valorile de prag pot fi eliminate de pe listă atunci când corpul de ape subterane în cauză nu mai este la risc din cauza poluanților, a grupurilor de poluanți sau a indicatorilor de poluare pentru care au fost stabilite.

(10) Orice astfel de modificări ale listei valorilor de prag se raportează în cadrul revizuirii periodice a schemelor directe de management și amenajare a apelor.

(11) La solicitarea Comisiei Europene, autoritatea responsabilă transmite acesteia informațiile prevăzute la alin. (7) referitoare la valorile de prag stabilite pentru apele subterane din România.

Art. 4. — (1) Autoritatea de implementare utilizează procedura descrisă la alin. (2) pentru evaluarea stării chimice a corpurilor de ape subterane. Pentru aplicarea acestei proceduri, corpurile de ape subterane pot fi grupate în conformitate cu anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Se consideră că un corp sau un grup de corpuri de ape subterane este în stare chimică bună atunci când:

a) monitorizarea relevantă demonstrează că sunt îndeplinite condițiile stabilite la subpct. 2.3.2 din anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) valorile corespunzătoare standardelor de calitate a apelor subterane, enumerate în anexa nr. 1, și valorile de prag relevante, stabilite potrivit dispozițiilor art. 3 și anexei nr. 2, nu sunt depășite în niciun punct de monitorizare din corpul sau din grupul de corpuri de ape subterane; sau

c) valoarea corespunzătoare unui standard de calitate a apelor subterane sau valoarea de prag este depășită în unul sau în mai multe puncte de monitorizare, însă o investigație corespunzătoare efectuată în conformitate cu anexa nr. 3 confirmă că:

(i) pe baza evaluării prevăzute la pct. 3 din anexa nr. 3, concentrațiile de poluanți care depășesc standardele de calitate a apelor subterane sau valorile de prag nu sunt considerate ca prezentând un risc semnificativ pentru mediu, ținându-se seama, după caz, de întinderea pe care corpul de ape subterane este afectat;

(ii) sunt îndeplinite celelalte condiții pentru o stare chimică bună a apelor subterane prevăzute la subpct. 2.3.2 din anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, potrivit dispozițiilor pct. 4 din anexa nr. 3;

- (iii) sunt îndeplinite cerințele art. 5 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu pct. 4 din anexa nr. 3, pentru corpurile de ape subterane identificate potrivit dispozițiilor art. 2⁶ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;
- (iv) capacitatea corpului de ape subterane sau a oricărui corp din grupul de corpuri de ape subterane de a fi utilizat de către om nu a fost compromisă în mod semnificativ prin poluare.

(3) Alegerea punctelor de monitorizare a apelor subterane trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la pct. 2.4 din anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, fiind concepută astfel încât să ofere o imagine coerentă și globală asupra stării chimice a apelor subterane și să furnizeze date de monitorizare reprezentative.

(4) Autoritatea de implementare elaborează un rezumat al evaluării stării chimice a apelor subterane ca parte integrantă a schemelor directe de management și amenajare a apelor, realizate potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, care se publică odată cu aceste scheme.

(5) Rezumatul prevăzut la alin. (4), stabilit la nivelul districtului de bazin hidrografic sau la nivelul părții din districtul hidrografic internațional al fluviului Dunărea aflate pe teritoriul României, include, de asemenea, o explicație a modului în care depășirile standardelor de calitate a apelor subterane sau ale valorilor de prag în anumite puncte de monitorizare a corpurilor de apă au fost luate în considerare în evaluarea finală.

(6) În cazul în care un corp de ape subterane este clasificat ca având o stare chimică bună, potrivit dispozițiilor alin. (2) lit. c), autoritatea de implementare include în programul de măsuri pentru bazinul hidrografic respectiv, realizat în conformitate cu art. 43 alin. (2) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, măsurile necesare pentru a proteja ecosistemele acvatice, ecosistemele terestre și utilizarea de către om a apelor subterane, pe partea din corpul de ape subterane reprezentată de punctul sau punctele de monitorizare în care s-a depășit valoarea corespunzătoare unui standard de calitate a apelor subterane sau unei valori de prag.

Art. 5. — (1) Pe baza rezultatelor monitorizării, prin studii de specialitate efectuate în cadrul autorității de implementare, se identifică orice tendință crescătoare semnificativă și durabilă în concentrațiile poluanților, grupurilor de poluanți sau ale indicatorilor de poluare observate în corpurile sau în grupurile de corpuri de ape subterane identificate ca fiind la risc și se definește nivelul de pornire pentru inversarea acestei tendințe, în conformitate cu anexa nr. 4.

(2) În conformitate cu partea B din anexa nr. 4, autoritatea de implementare include în programul de măsuri realizat potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, toate măsurile necesare pentru inversarea tendințelor care prezintă un risc semnificativ de afectare a sănătății oamenilor, a calității ecosistemelor acvatice ori terestre sau a utilizărilor legitime, reale ori potențiale, ale mediului acvatic, pentru a reduce progresiv poluarea și pentru a preveni deteriorarea apelor subterane.

(3) Autoritatea responsabilă aprobă prin ordin al conducătorului său, la propunerea autorității de implementare, nivelul de pornire pentru inversarea tendinței, ca procent din nivelul standardelor de calitate a apelor subterane stabilite în anexa nr. 1 și al valorilor de prag stabilite potrivit dispozițiilor art. 3, pe baza tendinței identificate și a riscului asupra mediului asociat acesteia, în conformitate cu partea B pct. 1 din anexa nr. 4.

(4) Schemele directe de management și amenajare a apelor, prezentate potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Legea

nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, vor cuprinde un rezumat privind:

a) modul în care evaluarea tendinței în puncte individuale de monitorizare într-un corp sau într-un grup de corpuri de apă subterană a contribuit, potrivit dispozițiilor pct. 2.5 din anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea faptului că aceste corpuri sunt supuse unei tendințe crescătoare semnificative și durabile a concentrației oricărui poluant sau unei inversări a acestei tendințe; și

b) argumentele pe care se bazează stabilirea nivelurilor de pornire pentru inversarea tendințelor, definite conform alin. (3).

(5) În situația în care este necesar să se evalueze impactul penelor de poluare existente în corpurile de apă subterană, care pot duce la nerealizarea obiectivelor prevăzute la art. 2¹ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și, în special, al acelor pene de poluare care rezultă din surse de poluare punctuale și din terenuri contaminate, autoritatea responsabilă include în lista temelor de cercetare-dezvoltare finanțate anual de la bugetul de stat, prin bugetul propriu, evaluări suplimentare ale tendințelor pentru poluanții identificați, pentru a verifica dacă penele de poluare provenind din sursele contaminate nu se extind, nu deteriorează starea chimică a corpului sau a grupului de corpuri de apă subterană și nu prezintă un risc pentru sănătatea oamenilor și pentru mediu. Rezultatele acestor evaluări sunt rezumate în schemele directe de management și amenajare a apelor, realizate potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Pentru a realiza obiectivul de prevenire sau de limitare a evacuărilor de poluanți în apele subterane, stabilit potrivit dispozițiilor art. 2¹ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea de implementare include în programul de măsuri:

a) toate măsurile necesare pentru a preveni evacuările în apele subterane ale oricărui substanțe periculoase, fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și (3). Pentru identificarea acestor substanțe, se iau în considerare, în special, substanțele periculoase care aparțin familiilor sau grupurilor de poluanți prevăzute la pct. 1—6 din anexa nr. 6 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și substanțele care aparțin familiilor sau grupurilor de poluanți prevăzute la pct. 7—9 din anexa menționată, atunci când acestea sunt considerate periculoase;

b) toate măsurile necesare pentru a limita evacuările în apele subterane ale poluanților enumerați în anexa nr. 6 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt considerați periculoși, precum și ale celorlalți poluanți nepericuloși care nu sunt enumerați în anexa menționată, dar care prezintă un risc real ori potențial de poluare, astfel încât aceste evacuări să nu conducă la deteriorare sau la tendințe crescătoare semnificative și durabile ale concentrațiilor poluanților în apele subterane. Aceste măsuri țin seama, cel puțin, de cele mai bune practici stabilite, inclusiv de cele mai bune practici de mediu și de cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în legislația în domeniul protecției mediului.

(2) Cu scopul de a stabili măsurile prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), autoritatea responsabilă poate include în lista temelor de cercetare-dezvoltare finanțate anual de la bugetul de stat, prin bugetul propriu, studii hidrogeochimice prin care să fie identificate circumstanțele în care poluanții enumerați în anexa nr. 6 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în special metalele esențiale și compușii acestora menționați la pct. 7 din aceeași anexă, sunt considerați periculoși sau nepericuloși.

(3) Evacuările de poluanți provenind din surse difuze de poluare care au un impact asupra stării chimice a apelor

subterane sunt luate în considerare de fiecare dată când acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic.

(4) Fără a aduce atingere cerințelor mai stricte stabilite de legislația în vigoare, autoritatea de implementare poate excepta de la măsurile prevăzute la alin. (1) evacuările de poluanți care sunt:

a) rezultatul evacuărilor directe autorizate potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (2)—(6) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) într-o cantitate și o concentrație atât de mici încât să fie înlăturat orice pericol prezent sau viitor de deteriorare a calității apelor subterane receptoare;

c) consecințele unor accidente sau circumstanțe excepționale datorate unor cauze naturale care nu au putut fi prevăzute, evitate ori atenuate în mod rezonabil;

d) rezultatul unei realimentări sau al unei îmbogățiri artificiale a corpurilor de ape subterane autorizate potrivit dispozițiilor lit. C paragraful 3 lit. f) din anexa nr. 3 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

e) imposibil de evitat sau de limitat din punct de vedere tehnic fără a recurge la:

(i) măsuri care ar spori riscurile pentru sănătatea oamenilor sau pentru calitatea mediului în ansamblu; sau

(ii) măsuri cu un cost disproporționat, menite să îndepărteze cantități de poluanți din solul sau din subsolul contaminat ori să controleze infiltrarea acestora în solul sau în subsolul în cauză;

f) rezultatul unor intervenții în apele de suprafață, menite, între altele, să atenueze efectele inundațiilor și ale secetelor și să asigure gestionarea apei și a cursurilor de apă, inclusiv la

nivel internațional. Aceste activități, inclusiv excavarea, dragarea, reamplasarea și depunerea de sedimente în apele de suprafață, se desfășoară în conformitate cu legislația specifică și, după caz, cu permisele și autorizațiile eliberate pe baza acestor norme, cu condiția ca evacuările în cauză să nu compromită realizarea obiectivelor de mediu stabilite pentru corpurile de apă în cauză, potrivit dispozițiilor art. 2¹ alin. (1) lit. e)—g) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Exceptările prevăzute la alin. (4) se pot acorda numai atunci când autoritatea responsabilă a constatat că se efectuează o monitorizare eficientă a corpurilor de apă subterană în cauză, potrivit dispozițiilor pct. 2.4.2. din anexa nr. 11 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sau o altă monitorizare corespunzătoare.

(6) Autoritatea de implementare întocmește inventarul la nivel național al exceptărilor acordate potrivit alin. (4), detaliat pe tipul evacuărilor și pe districte de bazin, pe care îl va actualiza anual și îl va transmite autorității responsabile, care, la cererea Comisiei Europene, transmite acesteia notificări cu privire la acest inventar.

Art. 7. — Până la data de 22 decembrie 2013, orice nouă procedură de autorizare desfășurată în temeiul art. 6 din Programul de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 351/2005, cu modificările și completările ulterioare, se face cu respectarea prevederilor art. 3—5.

Art. 8. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul plan.

ANEXA Nr. 1
la plan

STANDARDE DE CALITATE A APELOR SUBTERANE

1. Pentru a evalua starea chimică a apelor subterane potrivit dispozițiilor art. 4 din Planul național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, denumit în continuare *Plan național*, următoarele standarde de calitate a apelor subterane corespund standardelor de calitate prevăzute la subpct. 2.3.2 din anexa nr. 11 la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare:

Poluanți	Standarde de calitate
Nitrați	50 mg/l
Substanțe active din pesticide, inclusiv metaboliții, produșii de degradare și de reacție relevanți ¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (total) ²⁾

2. Rezultatele aplicării standardelor de calitate pentru pesticide, în conformitate cu modalitățile prevăzute în Planul național, nu aduc atingere rezultatelor procedurilor de evaluare

a riscului cerute de Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de Hotărârea Guvernului nr. 956/2005, cu modificările și completările ulterioare.

3. Atunci când, pentru un anumit corp de ape subterane, se consideră că standardele de calitate a apelor subterane ar putea împiedica realizarea obiectivelor de mediu specificate la art. 2¹ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru corpurile de ape de suprafață asociate, sau ar putea determina o reducere semnificativă a calității ecologice ori chimice a unor astfel de corpuri de apă sau daune semnificative ecosistemelor terestre care depind direct de corpul de apă subterană respectiv, se stabilesc valori de prag mai stricte, potrivit dispozițiilor art. 3 și anexei nr. 3 la Planul național. Programele și măsurile cerute în raport cu o astfel de valoare de prag se aplică, de asemenea, activităților din domeniul de aplicare al Hotărârii Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, cu modificările și completările ulterioare.

¹⁾ Pesticide înseamnă produsele de protecție a plantelor și produsele biocide, astfel cum sunt definite la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, și respectiv, la art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, cu modificările și completările ulterioare.

²⁾ Total înseamnă suma tuturor pesticidelor detectate și cantificate în cadrul procedurii de monitorizare, inclusiv metaboliții, produșii de degradare și de reacție relevanți.

VALORILE DE PRAG
pentru poluanții și indicatorii de poluare ai apelor subterane

PARTEA A

Instrucțiuni referitoare la stabilirea valorilor de prag, în conformitate cu art. 3 din Planului național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării

Valorile de prag se stabilesc pentru toți poluanții și indicatorii de poluare care, în temeiul caracterizării realizate potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (14) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, caracterizează corpurile sau grupurile de corpuri de apă subterană ca fiind la risc de a nu avea o stare chimică bună.

Valorile de prag se stabilesc astfel încât, în cazul în care ele sunt depășite de rezultatele monitorizării într-un punct de monitorizare reprezentativ, aceasta să indice riscul ca una ori mai multe dintre condițiile pentru starea chimică bună a apelor subterane, prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. c), pct. (ii), (iii) și (iv) din Planul național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, să nu fie îndeplinite.

Atunci când propune valorile de prag, autoritatea de implementare ține seama de următoarele:

1. determinarea valorilor de prag trebuie să se bazeze pe următoarele elemente:

a) extinderea interacțiunilor dintre apele subterane și ecosistemele acvatiche asociate și ecosistemele terestre dependente;

b) legătura cu utilizările sau cu funcțiile legitime reale ori potențiale ale apelor subterane;

c) toți poluanții care caracterizează corpurile de ape subterane ca fiind la risc, ținându-se seama de lista minimală stabilită în partea B;

d) caracteristicile hidrogeologice, inclusiv informațiile despre nivelurile fondului geochimic natural și bilanțul apei;

2. determinarea valorilor de prag ia în considerare, de asemenea, originea poluanților, eventuala lor prezență naturală, toxicologia și tendința de dispersie, persistența și potențialul de bioacumulare a acestor poluanți;

3. de fiecare dată când, din cauze hidrogeologice naturale, se înregistrează niveluri ridicate ale fondului geochimic pentru substanțe sau ioni ori indicatori ai acestora, aceste niveluri ale fondului geochimic natural din corpul de ape subterane în cauză sunt luate în considerare atunci când se stabilesc valorile de prag;

4. determinarea valorilor de prag trebuie să se sprijine pe un mecanism de control al datelor colectate, bazat pe evaluarea calității datelor, pe considerații analitice, precum și pe nivelurile fondului geochimic pentru substanțele care pot să apară atât natural, cât și ca urmare a activităților umane.

PARTEA B

Lista minimală a poluanților și a indicatorilor acestora care trebuie luați în considerare la stabilirea valorilor de prag potrivit dispozițiilor art. 3 din Planul național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării

1. Substanțe sau ioni ori indicatori care pot să apară atât natural, cât și/sau ca urmare a activităților umane:

- arsen;
- cadmiu;
- plumb;
- mercur;
- amoniu;
- cloruri;
- sulfați.

2. Substanțe sintetice artificiale:

- tricloretilenă;
- tetracloretilenă.

3. Parametri care indică intruziunile saline sau de alt tip¹⁾:

- conductivitate.

PARTEA C

Informații cu privire la poluanții și indicatorii acestora pentru care s-au stabilit valori de prag

Autoritatea de implementare rezumă, în schemele directoare de management și amenajare a apelor, prezentate potrivit dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, modul în care s-a urmat procedura stabilită în partea A.

Atunci când este posibil, se comunică în special:

a) informații privind numărul de corpuri sau de grupuri de corpuri de apă subterană caracterizate la risc și privind poluanții și indicatorii de poluare care contribuie la această clasificare, inclusiv concentrațiile/valorile observate;

b) informații despre fiecare dintre corpurile de ape subterane caracterizate ca fiind la risc, în special extinderea corpurilor, relația dintre corpurile de ape subterane și apele de suprafață asociate și ecosistemele terestre direct dependente și, în cazul substanțelor care apar în mod natural, nivelurile fondului geochimic natural în corpurile de ape subterane;

c) valorile de prag aplicabile la nivel național, la nivelul districtelor hidrografice sau la nivelul unui corp ori al unui grup de corpuri de ape subterane;

d) relația dintre valorile de prag și:

- (i) nivelurile de fond geochimic observate, în cazul substanțelor prezente în mod natural;
- (ii) obiectivele de calitate a mediului și alte standarde de protecție a apelor existente la nivel național, comunitar sau internațional;
- (iii) orice informații relevante privind toxicologia, ecotoxicologia, persistența, potențialul de bioacumulare și tendința de dispersie a poluanților.

¹⁾ Referitor la concentrațiile saline rezultate în urma activităților umane, autoritatea de implementare poate propune valori de prag fie pentru sulfați și cloruri, fie pentru conductivitate.

EVALUAREA STĂRII CHIMICE A APELOR SUBTERANE

1. Procedura de evaluare pentru stabilirea stării chimice a unui corp sau a unui grup de corpuri de apă subterană se efectuează pentru toate corpurile ori grupurile de corpuri de ape subterane caracterizate ca fiind la risc și pentru fiecare poluant care contribuie la această caracterizare a corpului sau a grupului de corpuri de ape subterane.

2. Atunci când se efectuează una dintre investigațiile prevăzute la art. 4 alin. (2) lit. c) din Planul național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, denumit în continuare *Plan național*, se iau în considerare:

a) informațiile colectate în cadrul caracterizării efectuate potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (14) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 2.1, 2.2 și 2.3 din anexa nr. 1³ la aceeași lege;

b) rezultatele rețelei de monitorizare a apelor subterane, obținute în conformitate cu pct. 2.4 din anexa nr. 1¹ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare; și

c) orice alte informații relevante, inclusiv o comparație a mediei aritmetice anuale a concentrației poluanților relevanți într-un punct de monitorizare cu standardele de calitate a apelor subterane stabilite în anexa nr. 1 și cu valorile de prag stabilite potrivit dispozițiilor art. 3 și ale anexei nr. 2 la Planul național.

3. Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile pentru starea chimică bună a apelor subterane, menționate la art. 4 alin. (2) lit. c) pct. (i) și (iv) din Planul național, atunci când este relevant și necesar și pe baza unor agregări corespunzătoare ale rezultatelor monitorizării, completate, acolo unde este necesar, de estimări ale concentrațiilor pe baza unui model conceptual al corpului sau al grupului de corpuri de ape subterane, se estimează suprafața pe care corpul de ape

subterane are o medie aritmetică anuală a concentrației unui poluant mai mare decât standardul de calitate a apei subterane sau decât valoarea de prag.

4. Pentru a stabili dacă sunt îndeplinite condițiile pentru starea chimică bună a apelor subterane, menționate la art. 4 alin. (2) lit. (c) pct. (ii) și (iii) din Planul național, atunci când este relevant și necesar și pe baza rezultatelor relevante ale monitorizării și a unui model conceptual adecvat al corpului de ape subterane, autoritatea de implementare evaluează:

a) impactul poluanților asupra corpului de ape subterane;

b) cantitățile și concentrațiile poluanților care sunt transferați sau care pot fi transferați din corpul de ape subterane către apele de suprafață asociate și ecosistemele terestre direct dependente;

c) impactul probabil al cantităților și concentrațiilor poluanților transferați către apele de suprafață asociate și ecosistemele terestre direct dependente;

d) întinderea oricărei intruziuni saline sau de altă natură în corpul de ape subterane; și

e) riscul pe care îl prezintă poluanții din corpul de ape subterane pentru calitatea apei captate sau care urmează să fie captată din corpul de ape subterane în scopul consumului uman.

5. Starea chimică a corpului de ape subterane sau a grupului de corpuri de ape subterane se prezintă pe hărți, potrivit dispozițiilor pct. 2.4.5 și 2.5 din anexa nr. 1¹ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare. În plus, pe aceste hărți se vor indica toate punctele de monitorizare în care standardele de calitate a apelor subterane și/sau valorile de prag sunt depășite, atunci când acest lucru este relevant și posibil.

**IDENTIFICAREA ȘI INVERSAREA
tendențelor crescătoare semnificative și durabile****PARTEA A****Identificarea tendințelor crescătoare semnificative și durabile**

Autoritatea de implementare identifică tendințele crescătoare semnificative și durabile în toate corpurile de ape subterane sau în toate grupurile de corpuri de ape subterane caracterizate ca fiind la risc, în conformitate cu anexa nr. 1³ la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, ținând seama de următoarele cerințe:

1. potrivit dispozițiilor pct. 2.4 al anexei nr. 1¹ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, programul de monitorizare este conceput astfel încât să detecteze tendințele crescătoare semnificative și durabile în concentrațiile poluanților identificați în temeiul art. 3 din Planul național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, denumit în continuare *Plan național*;

2. procedura de identificare a tendințelor crescătoare semnificative și durabile se bazează pe următoarele elemente:

a) frecvențele și punctele de monitorizare sunt alese astfel încât să fie suficiente pentru:

(i) a furniza informațiile necesare pentru a garanta că aceste tendințe crescătoare pot fi deosebite de

variațiile naturale, la un nivel corespunzător de încredere și precizie;

(ii) a permite identificarea în timp util a acestor tendințe crescătoare, astfel încât să se poată pune în aplicare măsuri pentru a preveni sau cel puțin a atenua pe cât posibil schimbările dăunătoare, semnificative din punctul de vedere al mediului, în calitatea apelor subterane. Dacă este posibil, această identificare va avea loc pentru prima dată până în anul 2009 și va ține seama de datele existente, în contextul raportului privind identificarea tendințelor în cadrul primei scheme directe de management și amenajare a apelor, prevăzute la art. 43 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și, ulterior, cel puțin o dată la 6 ani;

(iii) a ține seama de caracteristicile fizice și chimice variabile în timp ale corpului de ape subterane, inclusiv de condițiile de curgere și de ratele de reîncărcare, precum și de timpul de percolare prin sol sau subsol a apelor subterane;

b) metodele de monitorizare și de analiză utilizate sunt conforme cu principiile internaționale de control al calității, inclusiv, în cazul în care sunt relevante, cu metodele standardizate la nivel european și național, pentru a garanta calitatea științifică echivalentă și comparabilitatea datelor furnizate;

c) evaluarea se bazează pe o metodă statistică, cum ar fi analiza regresiei, pentru analiza tendințelor în punctele de monitorizare individuale pe baza seriilor de timp;

d) pentru a evita erori în identificarea tendințelor, toate măsurătorile sub limita de cuantificare sunt stabilite la jumătate din valoarea celei mai ridicate limite de cuantificare din seriile de timp, cu excepția totalului pesticidelor;

3. identificarea tendințelor crescătoare semnificative și durabile ale concentrațiilor substanțelor care apar atât în mod natural, cât și ca rezultat al activităților umane, va lua în considerare nivelurile de bază, precum și datele colectate înainte de începerea programului de monitorizare, pentru a raporta asupra identificării tendințelor în cadrul primei scheme directe de management și amenajare a apelor, prevăzută la art. 43 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, atunci când aceste date sunt disponibile.

PARTEA B

Nivelurile de pornire pentru inversarea tendințelor

Autoritatea responsabilă propune spre aprobare prin hotărâre a Guvernului măsurile pentru inversarea tendințelor crescătoare semnificative și durabile identificate potrivit dispozițiilor art. 5 din Planul național, ținând seama de următoarele cerințe:

1. nivelul de pornire pentru punerea în aplicare a măsurilor menite să inverseze tendințele crescătoare semnificative și durabile corespunde unei concentrații a poluantului care este egală cu 75% din valoarea standardului de calitate sau din valoarea de prag pentru parametrul respectiv, stabilite în anexa nr. 1 la Planul național, respectiv potrivit art. 3 din Planul național, cu excepția cazului în care:

a) este necesar un nivel de pornire anterior pentru ca măsurile de inversare a tendințelor să prevină cât mai eficient economic sau cel puțin să atenueze pe cât posibil orice schimbări dăunătoare, semnificative din punctul de vedere al mediului, ale calității apelor subterane;

b) un nivel de pornire diferit este justificat atunci când limita de detecție nu permite să se stabilească existența unei tendințe la 75% din valorile standardelor sau valorilor de prag pentru parametrii respectivi; sau

c) rata creșterii și reversibilitatea tendinței sunt astfel încât un nivel de bază ulterior pentru măsurile de inversare a tendinței ar permite în continuare prevenirea în cel mai economic mod cu putință sau cel puțin atenuarea în măsura posibilului a oricăror schimbări dăunătoare, semnificative din punctul de vedere al mediului, în calitatea apelor subterane. Un astfel de nivel de pornire ulterior nu trebuie să conducă la nicio întârziere în respectarea termenelor-limită pentru obiectivele de mediu.

Pentru activitățile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, cu modificările și completările ulterioare, nivelul de pornire pentru aplicarea măsurilor menite să inverseze tendințele crescătoare semnificative și durabile se stabilește și în conformitate cu Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și, în special, prin aderarea la obiectivele de mediu pentru protecția apelor, astfel cum au fost stabilite în art. 2¹ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

2. odată stabilit un nivel de pornire pentru inversarea tendinței într-un corp de ape subterane caracterizat la risc, în conformitate cu pct. 2.4.4 din anexa nr. 1¹ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și cu pct. 1, acesta nu se va mai modifica în cursul ciclului de 6 ani al schemei directe de management și amenajare a apelor, solicitată în conformitate cu art. 43 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

3. inversările tendințelor trebuie demonstrate, ținându-se seama de dispozițiile relevante în materie de monitorizare cuprinse la pct. 2 din partea A.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 324459